

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/36/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223010594
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4223010594.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona o sťažnosti obžalovaného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 04.04.2024, sp. zn. 3T/120/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 25.04.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku zamietol výrokom pod bodom I. uznesenia žiadosť obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) o prepustenie z väzby, pretože u neho trvajú dôvody väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, výrokom pod bodom II. podľa § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nenahradil väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka, výrokom pod bodom III. podľa § 80 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku neprijal písomný sľub obžalovaného.

Uvedené uznesenie súd prvého stupňa odôvodnil tým, že dospel k záveru, že dôvody väzby u obvineného nepominuli ani v súčasnosti. Doposiaľ zistené skutočnosti a okolnosti naďalej nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie a toho času už bola podaná aj obžaloba bol spáchaný, napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, naďalej existujú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obžalovaný. Čo sa týka dôvodnosti podozrenia, že skutok spáchal obžalovaný, na hlavnom pojednávaní boli doposiaľ vypočutí svedkovia C. D., E. B., boli oboznámené obrazovo – zvukové záznamy z ich výpovedí z prípravného konania, vypovedala svedkyňa F. D.. Vypovedala tiež znalkyňa MUDr. Daria Strhanová, svedkyňa D. D. a bol aj oboznámený aj obrazovo zvukový záznam z jej výpovede z prípravného konania, bol vypočutý svedok poškodený G. H. a bol aj oboznámený obrazovo zvukový záznam z jeho výpovede z prípravného konania, s tým, že dokazovanie pokračuje na ďalšom hlavnom pojednávaní. Aj po vykonaní časti vyššie uvedených dôkazov tu naďalej pretrváva existencia skutočností nasvedčujúcich tomu, že skutok bol spáchaný a dôvodného podozrenia, že ho spáchal obžalovaný, čo vyplynulo najmä z výpovedí vyššie uvedených svedkov (s výnimkou F. D. vtedajšej družky obžalovaného). Súd I. stupňa poukázal na to, že obžalovaný doposiaľ opakovane páchal trestnú činnosť a dostal sa do rozporu s Trestným zákonom v deviatich prípadoch. V ostatnom prípade bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/44/2016 zo dňa 28.4.2016 odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/49/2015 zo dňa 11.5.2016 bol odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 3 roky a 4 mesiace ústavné liečenie protialkoholické a protitoxikomanické. V jednom prípade sa dopustil

priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Zo znaleckého posudku MUDr. Darie Strhanovej vyplýva, že obžalovaný je závislý na psychoaktívnych látkach, pričom jeho postoj k závislosti a nadmernému užívaniu a predpisu liekov takej povahy u rôznych lekárov je nekritický. Zároveň doposiaľ nevyšla najavo žiadna taká nová skutočnosť, ktorá by túto obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti oslabovala alebo vyvracala, teda dôvody, ktoré viedli k vzatiu obžalovaného do väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku pretrvávajú aj naďalej. Súd I. stupňa zároveň skúmal možnosť nahradiť výkon väzby inštitútmi upravenými v § 80 ods.1 písm. c) Trestného poriadku teda dohľadom probačného a mediačného úradníka nad jeho osobou, avšak s ohľadom na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného a povahy veci takýto postup v danom prípade neprichádza do úvahy.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť obžalovaný. V jej písomných dôvodoch, prostredníctvom obhajkyne namietal, že z dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní je jednoznačne spochybnená výpoveď poškodeného H., ako aj svedkýň C. a D. D.. V dôsledku týchto skutočností, mal súd po dôslednom vyhodnotení týchto dôkazov dospieť k tomu, že väzobné dôvody nie sú ďalej dané, resp., že sa (minimálne) podstatne zoslabili. Súd sa zaoberal najmä otázkou jeho závislosti, ktorou trpel z dôvodu pochybenia lekárov, ktorí mu nedôsledne predpisovali lieky, a tiež jeho predchádzajúcim odsúdením, pričom však závislosť, ani predchádzajúce odsúdenie obvineného za iný skutok samo osebe, nemôže byť dôvodom preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že trpí duševnou poruchou, a jeho duševné zdravie je v zlom stave, už od zistenia tejto skutočnosti, mu mal byť ustanovený obhajca z dôvodu podľa § 37 ods. 2 Trestného poriadku. Poukázal na rozhodnutie KS v Žiline, rozhodnutia NS SR, ako aj rozhodnutia súdov ČR. Poukázal na výpoveď svojej matky, ktorá uvádzala, že je vedený u psychiatra. Ďalej poukázal na výpoveď znalkyne MUDr. Darie Strhanovej na hlavnom pojednávaní, ktorá sa vyjadrila, že sama nevie, či mohol alebo nemohol po užití liekov na základe lekárskeho predpisu chápať zmysel trestného konania. Uvádzal námietky voči dôkazom, ktoré boli vykonávané na hlavnom pojednávaní, a to výsluchy svedkov, znalkyne, tieto hodnotil. Namietal právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu vydierania spáchaného so zbraňou a voči blízkej osobe. Poškodený je občan ČR a nemá ani povolenie na pobyt na území SR, s poškodeným spoločne nevedli domácnosť, nehospodárili, ani spolu trvalo nežili, iba určitý čas bývalý pod jednou strechou. Čo sa týka právnej kvalifikácie trestného činu spáchaného so zbraňou, poukázal na to, že v konaní nebol vydaný žiadny predmet (žiaden nôž) a poškodený ani v prípravnom konaní nevypovedal o tom, že by mal mať obžalovaný akúkoľvek zbraň pri sebe, čo potvrdili aj svedkovia. Výsluchy svedkýň Klaudie a D. D., ako aj poškodeného H. boli v prípravnom konaní vykonané v jeho neprítomnosti ako i neprítomnosti obhajcu. Hodnotil výpoveď poškodeného vykonanú na hlavnom pojednávaní dňa 29.02.2024. Je toho názoru, že skutok nebol spáchaný ani má znaky trestného činu a materiálny predpoklad pre jeho väzobné stíhanie nie je daný. V prípade, že nadriadený súd bude mať za to, že existujú dôvody väzby vo vzťahu k jeho osobe, návrhov nahradiť väzbu jeho písomným sľubom, dohľadom probačného a mediačného úradníka, uložením primeraných povinností a obmedzení a povinnosti podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami podľa osobitného zákona a nahradiť tak väzbu niektorým z vyššie uvedených inštitútov. Navrhol, aby nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby a aby podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku rozhodol vo veci sa tak, že ho prepustí na slobodu. Krajský súd v Nitre, ako súd nadriadený, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná. Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva sťažnosti a ku sťažnosti podanej obžalovaným sa do momentu konania neverejného zasadnutia nadriadeného súdu nevyjadril. Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou – obžalovaným podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

V predmetnej trestnej veci uznesením Okresného súdu Komárno zo dňa 20.06.2023, sp. zn. 3Tp/28/2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2Tpo/29/2023 zo dňa 12.07.2023 bol obžalovaný vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku. Lehota trvania väzby začala plynúť od 22.30 hodiny, dňa 18.06.2023, kedy mu bola obmedzená osobná sloboda.

Uznesením Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/120/2023 zo dňa 02.11.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/89/2023 zo dňa 23.11.2023 bolo rozhodnuté podľa § 238 odsek 4 Trestného poriadku, že sa obžalovaný sa ponecháva vo väzbe z dôvodu podľa § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

I nadriadený súd, na podklade obsahu vyšetrovacieho spisu predloženého s obžalobou, zistil u obžalovaného splnené formálne podmienky väzby (začaté trestné stíhanie, vznesené obvinenie, návrh na vzatie do väzby, podaná obžaloba). Súčasne sú splnené aj materiálne podmienky preventívnej väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, keďže doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo obžalovanému vznesené obvinenie, bol spáchaný, má znaky trestného činu – a to konkrétne zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide o druhú z materiálnych podmienok dôvodov väzby u obžalovaného, nadriadený súd opakovane uvádza, že obžalovaný (deväťkrát súdne trestaný) bol naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/44/2016 zo dňa 28.04.2016 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona a iné, pričom uvedeného skutku sa dopustil voči družke, ktorá bola v šiestom mesiaci tehotenstva a so zbraňou (kuchynským nožom), ako aj rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/49/2015 zo dňa 11.05.2016 pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 3 roky a 4 mesiace, ako aj ústavné liečenie protialkoholické a protitoxikomanické, pričom pripomína obžalovanému, že pri rozhodovaní o väzbe, súd berie do úvahy predchádzajúce odsúdenia obžalovaného v zmysle hodnotenia jeho predchádzajúceho života ako aj jeho osoby. Sám obžalovaný na jednej strane deklaruje svoju závislosť od opiátov a skutočnosť, že je psychiatrický pacient a na druhej strane pripisuje vinu lekárom, ktorý mu predmetné lieky predpisovali. Preukázané však znaleckým dokazovaním je práve záver o tom, že bola u obžalovaného konštatovaná závislosť na psychoaktívnych látkach, ako aj skutočnosť, že je k svojmu stavu ako aj nadmernému predpisu liekov u rôznych lekárov nekritický, že proklamuje, že je pod kontrolou, pričom zneužíva nedôslednosť lekárov, ktorý nekontrolujú duplicitný predpis u iných kolegov, ako aj charakter a závažnosť páchanej trestnej činnosti obžalovaným (násilná trestná činnosť spáchaná so zbraňou), z ktorej je stále dôvodne podozrivý sú aj naďalej tými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré u obžalovaného odôvodňujú dôvod väzby podľa § 71 odsek písmeno c/ Trestného poriadku a tieto neboli oslabené do takej miery, aby odôvodňovali nemožnosť ďalšieho trvania väzby u obžalovaného. Práve tieto konkrétne skutočnosti sú aj tými skutočnosťami, ktoré súčasne vylučujú nahradenie väzby niektorým z inštitútov na to určených Trestným poriadkom (dohľadom probačného a mediačného úradníka a písomným sľubom obžalovaného), pretože práve vzhľadom na charakter predchádzajúceho spôsobu života obžalovaného a charakter jeho trestnej činnosti nie je možné predpokladať, že tento inštitút bude v dostatočnom rozsahu eliminovať obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti obžalovaným.

Nadriadený súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva v podstate nič iné, len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky obžalovaného, nadriadený súd pripomína, že pri rozhodovaní o väzbe nemôže hodnotiť dôkazy, ktoré boli doposiaľ vykonané súdom I. stupňa, teda tak, ako k ich hodnoteniu pristúpil obžalovaný vo svojich sťažnostných námietkach. Nadriadený súd opakovane poukazuje na skutočnosť, že súd pri rozhodovaní o väzbe hodnotí vykonané dôkazy len z pohľadu dôvodného podozrenia, teda nie z pohľadu ustálenej viny obžalovaného. Ďalšie námietky obžalovaného smerujú k dôkazom – k jednotlivým výpovediam svedkov, ako i znalkyne, ktoré hodnotí a ktorými sa snaží pred súdom prvého stupňa preukázať svoju nevinu, nakoľko uvedenými skutočnosťami spochybňuje existenciu predmetného skutku, ako i jeho spáchanie a právnu kvalifikáciu. Nadriadený súd sa už opakovane, naposledy v ostatnom rozhodnutí o väzbe obžalovaného vyjadril a opakovane pripomína, že je úlohou súdu prvého stupňa na hlavnom pojednávaní postupovať v konaní tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie, čiže objasniť všetky okolnosti trestného činu, aby bolo možné vzhľadom na dané štádium trestného konania rozhodnúť o podanej obžalobe a súčasne aj z pohľadu obhajoby, aby bolo zrejmé, ako sa súd s touto vysporiadal v skutkovej či právnej rovine. Taktiež krajský súd poukazuje na to, že vzhľadom na závažnosť spáchaného skutku, pozbavenie

osobnej slobody obžalovaného, aj v súčasnom štádiu konania, nie je neprimeraným opatrením k povahe stíhaného trestného činu a trestu, ktorý zaň možno uložiť.

Nadriadený súd pritom nespochybňuje fakt, že väzba predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody jedinca. Tento stav si vyžaduje po celý čas súdnu kontrolu jej ústavnosti a zákonnosti. Je ale výsoštným právom a povinnosťou všeobecného súdu skúmať všetky okolnosti spôsobilé vyvrátiť alebo potvrdiť existenciu skutočného verejného záujmu odôvodňujúceho so zreteľom na prezumpciu neviny výnimku spravidla rešpektovania osobnej slobody a uviesť ich v rozhodnutiach o väzbe. Zákonnosť väzby je determinovaná aj skutkovými okolnosťami, ktoré by svojou podstatou mali dať ratio decidendi (nosné dôvody) na uplatnenie vhodného zákonného ustanovenia. Z relevantných právnych noriem vyplýva, že väzba má striktné obmedzené trvanie, a preto má byť zaručená možnosť jej kontroly v krátkych intervaloch.

Nadriadený súd v rámci svojej, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti súčasne zistil, že súd prvého stupňa nepochybil v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, a ktoré bolo aj v súlade s ustanoveniami 79 odsek 3 Trestného poriadku. Pripomína však súdu I. stupňa, že vo väzobných veciach musí konať prednostne a urýchlene a už na poslednom pojednávaní mu nič nebránilo danú trestnú vec rozhodnúť, keďže ako vyplýva zo spisového materiálu, dokazovanie je ukončené a strany žiadne iné návrhy na vykonanie dokazovania už nemali.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia a právne úvahy nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o väzbe obžalovaného v jeho prospech, sťažnosť obžalovaného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).